

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.7.2020
COM(2020) 314 final

2020/0148 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul
fiscal**

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Fiscalitatea echitabilă reprezintă unul dintre fundamentele economiei de piață sociale europene și unul dintre pilonii principali ai angajamentului Comisiei față de „o economie în serviciul cetățenilor”¹. Fiscalitatea echitabilă promovează justiția socială și condiții de concurență loială în UE. Un sistem fiscal echitabil ar trebui să se bazeze pe norme fiscale care asigură faptul că toți actorii își achită partea pe care o datorează, facilitând în același timp respectarea normelor de către contribuabili, fie aceștia întreprinderi sau cetățeni. Fiscalitatea echitabilă și eficientă este esențială pentru a asigura venituri suficiente pentru investițiile publice în oameni și în infrastructură, creând în același timp, pe piața unică, un mediu de afaceri în care firmele inovatoare să poată prospera.

Pandemia de COVID-19 conferă un caracter de urgență nevoii de a proteja finanțele publice și adaugă nevoia de a limita consecințele socioeconomice ale acestei crize sanitare. Statele membre vor avea nevoie de venituri fiscale adecvate pentru a-și finanța eforturile considerabile de limitare a impactului economic negativ al măsurilor împotriva pandemiei de COVID-19, asigurându-se, în același timp, că sarcina de colectare a acestor venituri nu va fi suportată de grupurile cele mai vulnerabile. Asigurarea echității fiscale prin prevenirea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale a devenit mai importantă ca niciodată. În acest context, consolidarea cooperării administrative și a schimbului de informații este esențială pentru combaterea evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale în Uniune. Astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație”,² pentru a se asigura că solidaritatea și echitatea se află în centrul eforturilor de redresare, Comisia va intensifica lupta împotriva fraudei fiscale și a altor practici neloiale. Acest lucru va ajuta statele membre să genereze veniturile fiscale necesare pentru a răspunde provocărilor majore ale crizei actuale.

Prezenta propunere legislativă face parte dintr-un pachet pentru o fiscalitate echitabilă și simplă în măsură să sprijine redresarea UE, care include o comunicare privind un plan de acțiune în care se prezintă o serie de inițiative viitoare pentru o fiscalitate echitabilă și simplă în sprijinul strategiei de redresare³ și o comunicare a Comisiei referitoare la buna guvernanță fiscală atât în UE, cât și în afara acesteia⁴, care va analiza progresele realizate în ceea ce privește ameliorarea guvernanței fiscale în UE și la nivel extern și va face propuneri de îmbunătățire.

În ultimii ani, UE și-a concentrat eforturile pe combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale și pe creșterea transparenței. Deși s-au realizat îmbunătățiri majore în special în domeniul schimbului de informații, evaluarea⁵ aplicării Directivei

¹ Comisia Europeană, Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană 2019-2024, O Uniune mai ambițioasă, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_ro.pdf.

² COM(2020) 456 final.

³ COM(2020) 312 final.

⁴ COM(2020) 313 final.

⁵ Comisia Europeană, Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, SWD(2019) 328 final.

2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal⁶ a arătat că trebuie îmbunătățite în continuare dispozițiile existente care privesc toate formele de schimb de informații și de cooperare administrativă. În special noțiunile de relevanță previzibilă și de solicitare de informații pentru un grup de contribuabili s-au dovedit a fi unele dintre cele mai problematice elemente ale cadrului din cauza lipsei lor de claritate.

Evaluarea a demonstrat, de asemenea, că normele privind utilizarea de controale simultane și permiterea prezenței funcționarilor publici ai unui stat membru în cursul unei anchete desfășurate într-un alt stat membru sunt lipsite de temei juridic în unele dintre sistemele naționale, ceea ce are drept consecință în prezent împiedicarea utilizării eficiente a acestor dispoziții. Raportul din 2018 al Forumului comun al UE pentru prețurile de transfer referitor la controalele asupra prețurilor de transfer din UE⁷ discută mai detaliat acest aspect. Raportul a valorificat practica existentă din statele membre pentru a pune în evidență deficiențele actuale și pentru a sugera posibile îmbunătățiri, în vederea utilizării controalelor privind prețurile de transfer în două sau mai multe state membre. Raportul a recomandat adoptarea unei abordări coordonate a controalelor privind prețurile de transfer care să contribuie la funcționarea mai bună a pieței interne pe două fronturi: să ofere administrațiilor fiscale un instrument transparent și eficient de facilitare a alocării drepturilor de impozitare și, în același timp, să prevină dubla impozitare și dubla neimpozitare.

Prin urmare, există o nevoie clară de îmbunătățire a cadrului existent în ceea ce privește schimbul de informații și cooperarea administrativă în UE. La începutul mandatului său, președinta Comisiei a subliniat necesitatea de a analiza modul în care se poate îmbunătăți cooperarea dintre autoritățile naționale⁸. Îmbunătățirea schimbului de informații și a cooperării administrative în UE joacă un rol central.

Pe lângă consolidarea normelor existente, extinderea cooperării administrative la noi domenii este necesară în UE pentru a aborda provocările create de digitalizarea economiei și pentru a ajuta administrațiile fiscale să colecteze mai bine și mai eficient impozitele și să țină pasul cu noile evoluții. Caracteristicile economiei platformelor digitale îngreunează foarte mult trasabilitatea și depistarea de către autoritățile fiscale a faptelor generatoare. Problema este adâncită în special atunci când operațiunile în cauză sunt efectuate prin intermediul unor operatori ai platformelor digitale stabiliți în altă jurisdicție. Neraportarea veniturilor realizate de vânzători pentru prestarea de servicii sau vânzarea de mărfuri prin platforme digitale conduce la deficite ale veniturilor fiscale ale statelor membre. Aceasta oferă, de asemenea, vânzătorilor un avantaj în raport cu cei care nu sunt activi pe platformele digitale. Dacă această lacună în materie de reglementare nu este abordată, nu se va putea realiza obiectivul fiscalității echitabile.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Actul legislativ propus vizează prioritatea politică generală a transparenței în domeniul impozitării, care constituie o condiție prealabilă pentru combaterea cu eficacitate a fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale. În ultimii ani, statele membre ale

⁶ Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁷ Forumul comun al UE pentru prețurile de transfer, *A Coordinated Approach to Transfer Pricing Controls within the EU* (O abordare coordonată a controalelor privind prețurile de transfer în UE), JTPF/013/2018/EN, octombrie 2018.

⁸ Scrisoarea de misiune adresată lui Paolo Gentiloni, comisarul pentru economie, de Ursula von der Leyen, președinta Comisiei Europene, 10 septembrie 2019.

UE au convenit asupra unei serii de instrumente legislative în domeniul transparenței, în cadrul cărora autoritățile fiscale naționale trebuie să coopereze îndeaproape în ceea ce privește schimbul de informații. Directiva 2011/16/UE a Consiliului a înlocuit Directiva 77/799/CEE a Consiliului și a marcat începutul unei cooperări administrative sporite între autoritățile fiscale din UE. Ea a instituit instrumente utile pentru o mai bună cooperare în următoarele domenii:

- (1) schimburi de informații la cerere;
- (2) schimburi spontane de informații;
- (3) schimburi automate de informații cu privire la o listă de domenii exhaustivă (și anume venituri profesionale; sporuri de conducere; produse de asigurări de viață care nu intră în domeniul de aplicare al altor directive; pensii; proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile);
- (4) participarea funcționarilor publici străini la anchete administrative;
- (5) controale simultane și
- (6) informarea altor autorități fiscale cu privire la deciziile fiscale.

Directiva 2011/16/UE a Consiliului a fost modificată de mai multe ori, prin următoarele inițiative:

- Directiva 2014/107/UE a Consiliului din marți, 9 decembrie 2014⁹ (DAC 2) referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare între statele membre pe baza Standardului comun de raportare (SCR) al OCDE care prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenți;
- Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015¹⁰ (DAC 3) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră;
- Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016¹¹ (DAC 4) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații privind raportarea pentru fiecare țară în parte în rândul autorităților fiscale;
- Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016¹² (DAC 5) referitoare la accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor;
- Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018¹³ (DAC 6) referitoare la schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării.

⁹ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

¹⁰ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).

¹¹ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

¹² Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor (JO L 342, 16.12.2016, p. 1-3).

¹³ Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (JO L 139, 5.6.2018, p. 1-13).

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Dispozițiile existente ale directivei interacționează cu Regulamentul general privind protecția datelor¹⁴ (RGPD) în diverse cazuri în care datele cu caracter personal devin relevante și includ, în același timp, dispoziții și garanții specifice privind protecția datelor. Modificările propuse vor urma și vor respecta, în continuare, aceste garanții. Orice posibil impact negativ asupra datelor cu caracter personal va fi redus la minimum prin măsuri TI și procedurale. Schimbul de date va trece printr-un sistem electronic securizat care criptează și decriptează datele și, în fiecare administrație fiscală, doar funcționarii publici autorizați ar trebui să aibă acces la aceste informații. În calitate de operatori de date asociați, aceștia vor trebui să asigure o stocare securizată și specifică a datelor.

Comisia este activă în mai multe domenii de politică relevante pentru economia digitală, inclusiv pentru operatorii platformelor digitale care intră în domeniul de aplicare al inițiativei propuse. Inițiativa propusă nu interferează cu alte proiecte ale Comisiei care se desfășoară simultan, întrucât vizează în mod specific abordarea anumitor aspecte de ordin fiscal. Aceasta nu aduce atingere cerințelor de informare care pot fi avute în vedere pentru prestatorii de servicii digitale ca parte a pachetului legislativ privind serviciile digitale în contextul următoarei revizuirii a Directivei privind comerțul electronic existente¹⁵ sau în cadrul unei inițiative care vizează îmbunătățirea condițiilor de muncă pentru persoanele care lucrează prin intermediul platformelor digitale.

Domeniul de aplicare al normelor propuse include servicii de finanțare participativă care constau atât în investiții, cât și în împrumuturi. Având în vedere acest aspect și în scopul asigurării coerenței cu politicile Uniunii în domeniul reglementării pieței financiare, definiția serviciilor de finanțare participativă și a prestatorilor acestor servicii face trimitere la legislația relevantă din domeniul respectiv.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) constituie temeiul juridic pentru inițiative legislative în domeniul impozitării directe. Cu toate că nu se face nicio trimitere explicită la impozitarea directă, articolul 115 se referă la directivele vizând armonizarea legislațiilor naționale întrucât acestea afectează direct instituirea sau funcționarea pieței interne. Pentru ca această condiție să fie îndeplinită, este necesar ca propunerile de legislație a UE în domeniul impozitării directe să aibă ca scop rectificarea neconcordanțelor existente în funcționarea pieței interne. În plus, având în vedere că schimbul de informații în temeiul directivei poate fi utilizat și în domeniul TVA și al altor impozite indirecte, articolul 113 din TFUE este citat, de asemenea, drept temei juridic.

Întrucât inițiativa propusă modifică directiva, este inerent ca temeiul ei juridic să rămână același. Într-adevăr, normele propuse care vizează îmbunătățirea cadrului existent în ceea ce privește schimbul de informații și cooperarea administrativă nu se abat de la obiectul

¹⁴ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39-98).

¹⁵ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

directivei. În special, modificările preconizate vor oferi o definiție clară a relevanței previzibile și un cadru juridic explicit pentru desfășurarea auditurilor comune. Aplicarea consecventă a acestor dispoziții poate fi realizată doar prin armonizarea legislațiilor naționale.

Pe lângă cadrul existent, propunerea introduce norme privind raportarea de către operatorii platformelor digitale ca răspuns la problemele generate de utilizarea platformelor digitale în diverse activități. Caracterul digital al platformelor permite vânzătorilor de mărfuri și servicii să utilizeze aceste platforme digitale pentru desfășurarea activității și, eventual, să nu raporteze veniturile realizate în statul membru de reședință. Din cauza neraportării veniturilor, statele membre suferă pierderi de venituri fiscale. Această situație creează, de asemenea, condiții inechitabile de concurență fiscală în detrimentul persoanelor sau întreprinderilor care nu își desfășoară activitățile prin platforme digitale, denaturând astfel funcționarea pieței interne. În concluzie, o asemenea situație poate fi tratată numai prin intermediul unei abordări uniforme, astfel cum se prevede la articolul 115 din TFUE.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Propunerea respectă pe deplin principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TFUE. Aceasta abordează cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Sunt incluse aici unele modificări ale normelor privind îmbunătățirea funcționării dispozițiilor existente care abordează cooperarea transfrontalieră dintre administrațiile fiscale din diferite state membre. Propunerea presupune, de asemenea, extinderea domeniului de aplicare al schimbului automat de informații la operatorii platformelor digitale prin introducerea obligativității acestora de a raporta veniturile realizate de vânzătorii de mărfuri și servicii care utilizează platformele relevante.

Aplicarea dispozițiilor existente ale directivei a pus în evidență discrepanțe semnificative între statele membre. În timp ce unele state membre sunt dispuse să coopereze și să facă schimb de informații în cea mai mare măsură posibilă, alte state membre adoptă o abordare restrictivă sau chiar refuză schimbul de informații. Mai mult, anumite dispoziții s-au dovedit insuficiente pentru abordarea necesităților administrațiilor fiscale de a coopera cu alte state membre de-a lungul timpului.

În plus, utilizarea sporită a platformelor digitale pentru prestarea de servicii și vânzarea de mărfuri a condus la declarații de venit inconsecvente din partea vânzătorilor, fapt care prezintă un risc ridicat de evaziune fiscală. Deși câteva state membre au impus o obligație de raportare în legislația lor națională, experiența arată că dispozițiile naționale de combatere a evaziunii fiscale nu pot avea eficacitate deplină, mai ales atunci când vizează activități transfrontaliere.

Securitatea și claritatea juridică nu pot fi asigurate decât prin abordarea acestor deficiențe prin intermediul unui set unic de norme aplicabile în toate statele membre. Piața internă necesită un mecanism robust pentru a aborda lacunele respective într-un mod uniform și pentru a rectifica denaturările existente prin asigurarea faptului că autoritățile fiscale primesc informații adecvate, în timp util. Un cadru de raportare armonizat la nivelul întregii UE pare indispensabil în special dacă se ia în considerare dimensiunea predominant transfrontalieră a serviciilor prestate de operatorii platformelor. Având în vedere faptul că obligația de raportare cu privire la veniturile realizate prin utilizarea platformelor digitale are ca scop principal informarea autorităților fiscale cu privire la activitățile care au o dimensiune ce depășește o singură jurisdicție, este necesar ca orice astfel de inițiativă să fie întreprinsă prin acțiuni la nivelul UE, pentru a se asigura o abordare uniformă cu privire la problema identificată.

Prin urmare, UE este capabilă în mai mare măsură decât statele membre individuale să abordeze problemele identificate și să asigure eficacitatea și integralitatea sistemului de schimb de informații și de cooperare administrativă. În primul rând, se va asigura o aplicare consecventă a normelor pe întregul teritoriu al UE. În al doilea rând, toate platformele digitale care intră în domeniul de aplicare al directivei propuse vor face obiectul aceluiași cerințe de raportare. În al treilea rând, raportarea va fi însoțită de un schimb de informații și, astfel, va permite administrațiilor fiscale să obțină un set cuprinzător de informații privind veniturile realizate prin intermediul unei platforme digitale.

- **Proportionalitatea**

Propunerea constă în îmbunătățirea dispozițiilor actuale ale directivei și extinde domeniul de aplicare al schimburilor automate de informații la anumite informații specifice raportate de operatorii platformelor digitale. Îmbunătățirile nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului schimburilor de informații și, în sens mai larg, al cooperării administrative. Având în vedere faptul că denaturările identificate în ceea ce privește funcționarea pieței interne se extind de obicei dincolo de granițele unui singur stat membru, normele comune ale UE reprezintă minimul necesar pentru abordarea problemelor într-un mod eficace.

Prin urmare, normele propuse contribuie la o aplicare mai clară, mai consecventă și mai eficace a directivei, conducând la modalități mai bune de realizare a obiectivelor acesteia. Obligația preconizată a operatorilor platformelor digitale de a raporta veniturile realizate de utilizatorii lor, adică de vânzători, oferă, de asemenea, o soluție funcțională împotriva evaziunii fiscale prin utilizarea mecanismelor de schimb de informații care au fost încercate deja anterior pentru DAC 2 și DAC 4. În acest sens, se poate considera că inițiativa propusă reprezintă un răspuns proporțional la neconcordanțele identificate în directivă și urmărește totodată să abordeze problema evaziunii fiscale.

- **Alegerea instrumentului**

Temeiul juridic al prezentei propuneri este dublu: articolele 113 și 115 din TFUE, care prevăd în mod explicit că legislația în acest domeniu poate fi adoptată doar sub forma juridică a unei directive. Prin urmare, nu este permisă utilizarea niciunui alt tip de act juridic al UE atunci când este vorba de adoptarea unor norme obligatorii în domeniul impozitării. În plus, directiva propusă reprezintă cea de a șasea modificare a DAC; astfel, ea urmează Directivelor 2014/107/UE, (UE) 2015/2376, (UE) 2016/881, (UE) 2016/2258 și (UE) 2018/822 ale Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările legislației în vigoare**

În 2019, Comisia a evaluat¹⁶ eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană a normelor existente privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării directe. Evaluarea a concluzionat că cooperarea oferă avantaje importante, însă există în continuare posibilități de îmbunătățire. Aceasta a demonstrat că încă există diferențe în ceea ce privește modul în care statele membre exploatează instrumentele de cooperare administrativă disponibile. Informațiile comunicate ar putea fi utilizate mai eficient, iar avantajele cooperării ar putea fi analizate într-un mod mai cuprinzător. Bazându-se pe această

¹⁶ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei (nr. 2).

evaluare, prezenta propunere legislativă prezintă un set de intervenții specifice menite să îmbunătățească funcționarea cooperării administrative.

- **Consultări cu părțile interesate**

La 10 februarie 2020, Comisia a lansat o consultare publică pentru a colecta opinii cu privire la calea de urmat în ceea ce privește acțiunile UE legate de consolidarea cadrului pentru schimbul de informații în domeniul fiscalității. A fost prezentată o serie de opțiuni posibile și părțile interesate și-au exprimat opinia într-un total de 37 de răspunsuri. În plus, Comisia a realizat consultări specifice prin organizarea, la 27 februarie 2020, a unei reuniuni cu diverși reprezentanți ai operatorilor platformelor digitale. A existat un consens în rândul reprezentanților operatorilor platformelor digitale potrivit căruia un cadru juridic standardizat al UE pentru colectarea de informații de la platforme ar fi mai avantajos decât o multitudine de norme de raportare naționale disparate. În plus, reprezentanții operatorilor platformelor digitale au susținut o soluție similară cu cea a ghișeului unic utilizat în scopuri de TVA, care să permită raportarea informațiilor doar către administrația fiscală a unui stat membru în care platforma are un sediu.

În ceea ce privește auditurile comune, rezultatele consultării publice au subliniat nevoia de a consolida rolul acestora în cadrul de cooperare administrativă de la nivelul UE.

- **Consultări cu statele membre**

Comisia Europeană a organizat consultări specifice prin intermediul unui chestionar adresat statelor membre. În plus, la 26 februarie 2020, DG TAXUD a organizat o reuniune a Grupului de lucru IV și statele membre au avut oportunitatea de a dezbate o posibilă propunere de modificare a DAC. Reuniunea s-a axat pe raportarea și pe schimbul de informații cu privire la veniturile realizate prin intermediul platformelor digitale.

În general, s-a constatat un sprijin larg pentru o eventuală inițiativă a UE în materie de schimb de informații privind veniturile realizate de vânzători prin intermediul platformelor digitale. Majoritatea statelor membre și-au exprimat preferința pentru un domeniu larg de aplicare al noului cadru juridic, care, pe lângă veniturile realizate din închirierea de bunuri imobile și din prestarea de servicii personale, să includă și vânzarea de mărfuri, închirierea oricăror mijloace de transport și serviciile de finanțare participativă.

- **Rezultatele consultărilor**

Atât consultările publice, cât și cele specifice par să conveargă în ceea ce privește provocările pe care ar trebui să le abordeze noile norme adresate operatorilor platformelor digitale: subraportarea și lipsa de eficacitate din cadrul economiei platformelor digitale; și nevoia de a îmbunătăți cadrul actual de cooperare administrativă al UE, de exemplu în domeniul auditurilor comune.

- **Evaluarea impactului**

Comisia a realizat o evaluare a impactului cu privire la alternativele de politică relevante care au primit un aviz favorabil din partea Comitetului de control normativ la 5 mai 2020 [SEC(2020)271]¹⁷. Comitetul de control normativ a formulat o serie de recomandări de îmbunătățire care au fost luate în considerare în cadrul raportului final privind evaluarea

¹⁷ (A se insera o trimitere la avizul CCN.)

impactului [SWD(2020)131]¹⁸. Diferitele opțiuni de politică au fost evaluate pe baza criteriilor de eficacitate, eficiență și coerență față de scenariul de referință. La cel mai înalt nivel de analiză trebuie să se aleagă între situația actuală sau scenariul de referință și un scenariu în care Comisia ar acționa printr-o modalitate de reglementare sau fără caracter de reglementare. Acțiunea fără caracter de reglementare ar consta în emiterea unei recomandări. Opțiunea de reglementare a implicat o inițiativă legislativă de modificare a anumitor elemente specifice ale cadrului de cooperare administrativă existent.

Modificarea legislativă a fost identificată drept opțiunea preferată în ceea ce privește modificarea normelor existente, pentru a asigura coerența și eficacitatea.

În ceea ce privește operatorii platformelor digitale, evaluarea impactului arată că reglementarea la nivelul UE este opțiunea cea mai adecvată pentru realizarea politicii identificate. S-a demonstrat că situația actuală sau scenariul de referință este opțiunea cea mai puțin eficace, eficientă sau coerentă. Spre deosebire de scenariul de referință, un standard obligatoriu comun al UE ar asigura faptul că toate administrațiile fiscale din UE au acces la același tip de date. Cu alte cuvinte, o acțiune de reglementare a UE ar plasa toate autoritățile fiscale pe picior de egalitate în ceea ce privește accesul la informațiile colectate într-un scop fiscal identificat. Aceasta permite, de asemenea, schimbul automat de informații la nivelul UE pe baza unor standarde și specificații comune. Odată pus în aplicare, acesta este singurul scenariu în care autoritățile fiscale din statul membru de reședință a unui vânzător pot verifica dacă vânzătorul a raportat corect veniturile pe care le-a realizat prin intermediul platformelor digitale, fără a fi necesare solicitări și anchete ad-hoc consumatoare de timp. În plus, un standard de raportare obligatoriu comun ar asigura faptul că operatorii platformelor digitale nu sunt puși în fața unor soluții naționale fragmentate în ceea ce privește obligațiile de raportare fiscală.

Impactul economic

Beneficii

Obligația de a raporta veniturile realizate prin intermediul platformelor digitale și schimbul acestor informații va ajuta statele membre să primească un set complet de informații în vederea colectării veniturilor fiscale datorate. Normele comune de raportare vor contribui, de asemenea, la asigurarea unor condiții de concurență echitabile între vânzătorii care utilizează platformele digitale și cei care nu le utilizează, precum și între operatorii platformelor digitale, care se pot confrunta în prezent cu obligații de raportare foarte diferite. Transparența în ceea ce privește veniturile realizate de vânzători prin utilizarea platformelor digitale ar îmbunătăți caracterul echitabil al condițiilor de concurență cu întreprinderile mai tradiționale.

Existența unui instrument obligatoriu unic la nivelul UE ar putea să aibă, de asemenea, un impact social pozitiv și să contribuie la o percepție pozitivă privind echitatea fiscală și la o repartizare echitabilă a obligațiilor fiscale între contribuabili. Se presupune că percepția privind echitatea fiscală este cu atât mai puternică cu cât domeniul de aplicare al normelor este mai amplu, având în vedere că există probleme de subraportare în cazul tuturor tipurilor de activități. Același raționament se aplică și beneficiilor sub forma repartizării echitabile a obligațiilor: cu cât domeniul de aplicare al intervenției este mai amplu, cu atât statele membre pot să se asigure mai bine de faptul că impozitele datorate sunt colectate efectiv. Beneficiile fiscale ale acțiunii UE sunt mult mai substanțiale atunci când obligația de raportare are un

¹⁸ (A se insera o trimitere la evaluarea finală a impactului.)

domeniu de aplicare larg, adică se aplică tuturor serviciilor și vânzării de mărfuri. Limitarea domeniului de aplicare la platformele digitale cu sediul în UE ar putea să reducă în mod semnificativ veniturile fiscale pentru fiecare opțiune.

Costuri

Indiferent de domeniul de aplicare, se estimează că costurile unice ocazionate de punerea în aplicare a raportării automate la nivelul UE ar fi de ordinul sutelor de milioane EUR pentru totalitatea operatorilor platformelor digitale și a administrațiilor fiscale, costurile recurente fiind estimate la nivelul zecilor de milioane EUR. Costurile unice și cele recurente corespund în principal dezvoltării și exploatării sistemelor TI. Administrațiile fiscale vor suporta, de asemenea, costuri de punere în aplicare. Pentru a asigura eficiența costurilor, statele membre sunt încurajate să permită raportarea digitală și să asigure interoperabilitatea sistemelor și la nivelul datelor între platformele digitale și administrațiile fiscale, în măsura în care este posibil.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea a fost concepută astfel încât să reducă sarcinile administrative pentru operatorii platformelor digitale, pentru contribuabili și pentru administrațiile fiscale. Opțiunea politică preferată reprezintă un răspuns proporțional la problema identificată, deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului tratatelor referitor la o mai bună funcționare a pieței interne fără denaturări. Normele comune vor fi limitate la crearea cadrului comun minim necesar pentru raportarea veniturilor realizate prin intermediul unei platforme digitale. De exemplu: (i) normele asigură evitarea dublei raportări (mai exact, va exista un punct unic de înregistrare și raportare); (ii) schimbul automat este limitat la statele membre relevante și (iii) impunerea de sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor va rămâne sub controlul suveran al statelor membre. În plus, armonizarea nu depășește ceea ce este necesar pentru asigurarea faptului că autoritățile competente sunt informate în legătură cu veniturile realizate. După aceea, statele membre sunt cele care trebuie să decidă cu privire la impozitul datorat.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Mai precis, setul de date care trebuie transmise administrațiilor fiscale este definit într-un mod care să surprindă doar minimul de date necesar pentru depistarea cazurilor neconforme, de subraportare sau de neraportare, în conformitate cu obligațiile prevăzute de RGPD.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

A se vedea fișa financiară legislativă.

5. EXPLICAȚIA DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

Modificarea propune schimbări la nivelul dispozițiilor existente cu privire la schimburile de informații și la cooperarea administrativă și extinde domeniul de aplicare la schimbul automat de informații în ceea ce privește informațiile raportate de operatorii platformelor digitale. Normele de raportare pentru operatorii platformelor digitale sunt inspirate de lucrările din cadrul OCDE.

- (i) **Schimbul de informații la cerere**

- **Relevanța previzibilă**

Articolul 5a prevede o definiție a standardului relevanței previzibile care se aplică în cazul unei cereri de informații. Această definiție stabilește elementele standardului și cerințele procedurale pe care trebuie să le respecte autoritatea solicitantă. Cererea de informații poate viza unul sau mai mulți contribuabili, atât timp cât aceștia sunt identificați în mod individual.

Astfel cum se prevede la articolul 8a alineatul (10), standardul relevanței previzibile nu ar trebui să se aplice în cazul în care cererea de informații este transmisă ca o acțiune subsecventă deciziei fiscale cu aplicare transfrontalieră comunicate sau unui acord prealabil privind prețul de transfer, în temeiul Directivei (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015.

Articolul 17 alineatul (1) se modifică pentru a clarifica sensul epuizării surselor uzuale de informații. Înainte de a cere informații, autoritatea solicitantă are obligația de a epuiza toate sursele uzuale de informații și toate mijloacele disponibile pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate. Cu toate acestea, obligația nu se aplică dacă autoritatea solicitantă se confruntă cu dificultăți disproporționate în acțiunea sa de căutare a informațiilor și riscă să pună în pericol atingerea scopului urmărit. În cazul în care autoritatea solicitantă nu a respectat această obligație, autoritatea solicitată poate refuza să furnizeze informațiile.

Modificarea articolului 20 alineatul (2) va asigura adaptarea în consecință a formularelor utilizate pentru schimbul de informații la cerere.

- **Cereri referitoare la grupuri**

Articolul 5b abordează cererile referitoare la grupuri în contextul unei cereri de informații. Cererile referitoare la grupuri vizează un grup de contribuabili care nu pot fi identificați în mod individual, fiind descriși printr-un set de caracteristici comune. Dată fiind natura cererii, informațiile solicitate variază dacă o cerere se referă la un contribuabil individual. Astfel, standardul relevanței previzibile, astfel cum este definit la articolul 5a, nu se aplică. În schimb, autoritatea solicitantă trebuie să furnizeze autorității solicitate un set de informații printre care se numără (i) o descriere cuprinzătoare a caracteristicilor grupului și (ii) o explicație privind legislația aplicabilă și faptele și circumstanțele care au condus la transmiterea cererii.

(ii) Schimbul automat de informații

- **Categorii de venit**

Articolul 8 alineatul (1) prevede categoriile de venit care fac obiectul schimbului automat obligatoriu de informații între statele membre. Se adaugă redevențele la lista categoriilor de venit care fac obiectul schimbului de informații. Modificarea va obliga statele membre să își transmită reciproc toate informațiile disponibile, dar pentru cel puțin două categorii de venit în cazul perioadelor impozabile de dinainte de 2024 și pentru cel puțin patru categorii de venit în cazul perioadelor impozabile începând cu 2024, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3).

- **Normele de raportare pentru operatorii platformelor vor face obiectul schimbului automat obligatoriu de informații**

Articolul 8ac stabilește domeniul de aplicare și condițiile pentru schimbul automat obligatoriu de informații care vor fi raportate de operatorii platformelor autorității competente. Normele detaliate sunt prevăzute în anexa V. Într-o primă etapă, normele prevăd obligația operatorilor

platformelor care au obligația raportării de a colecta și verifica informațiile în conformitate cu procedurile de diligență fiscală. Într-o a doua etapă, operatorii platformelor care au obligația raportării trebuie să comunice informațiile privind vânzătorii raportabili care utilizează platforma pe care activează pentru a-și vinde mărfurile și serviciile, sau pentru a investi și a împrumuta în contextul finanțării participative. A treia etapă constă în transmiterea informațiilor raportate autorității competente a statului membru în care își are reședința vânzătorul raportabil sau autorității competente a statului membru în care este situat bunul imobil.

Domeniul de aplicare

Anexa V secțiunea I prevede definiții care determină domeniul de aplicare al normelor de raportare.

– Cine are sarcina raportării

Normele includ definiții ale noțiunilor de Platformă, Operator al platformei și Operator al platformei care are obligația raportării.

Conceptul de Platformă nu include software-ul care permite exclusiv (i) procesarea de plăți, (ii) listarea sau promovarea de către utilizatori a unei Activități relevante sau (iii) redirecționarea sau transferarea utilizatorilor către o Platformă.

Un Operator al platformei care are obligația raportării poate fi orice operator al platformei care fie este rezident fiscal într-un stat membru, fie este constituit în temeiul legislației unui stat membru sau are sediul conducerii efective sau un sediu permanent într-un stat membru (denumite în mod curent „platforme din UE”).

În plus, domeniul de aplicare al normelor include, de asemenea, operatorii platformelor care nu îndeplinesc niciuna din aceste condiții, dar care facilitează desfășurarea unei activități relevante de către vânzătorii raportabili care își au reședința, în scopul prezentei directive, într-un stat membru sau în ceea ce privește închirierea unui bun imobil situat într-un stat membru (denumite în mod curent „platforme străine”). Pentru a desfășura activități în Uniune, aceste platforme trebuie să se înregistreze într-un stat membru (prin înregistrare unică) în conformitate cu articolul 8ac alineatul (4). Anexa V secțiunea IV punctul F stabilește detaliile înregistrării. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a normelor propuse și, mai exact, de înregistrare și identificare a Operatorilor platformelor care au obligația raportării, articolul 8ac alineatul (4) al treilea paragraf conferă Comisiei competențe de executare pentru adoptarea unui formular-tip. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

Operatorii platformelor identificați deja în scopuri de TVA în Uniune nu se înregistrează în niciun alt stat membru decât cel al identificării în scopuri de TVA.

– Ce activități fac obiectul raportării

Printre Activitățile Relevante se numără închirierea de bunuri imobile, prestarea de servicii personale, vânzarea de mărfuri, închirierea oricărui mijloc de transport și investițiile și împrumuturile în contextul finanțării participative.

Activitățile relevante nu includ o activitate realizată de un Vânzător care acționează în calitate de angajat al Operatorului platformei care are obligația raportării.

Un Serviciu personal este un serviciu care implică o muncă pe bază de intervale de timp sau sarcini specifice, prestată de una sau mai multe persoane care acționează fie independent, fie în numele unei Entități. Acest serviciu este prestat la cererea unui utilizator, fie online, fie în mod fizic, offline, după ce a fost facilitat prin intermediul unei platforme.

– Ale cui activități fac obiectul raportării

Un Vânzător este un utilizator al unei platforme care este înregistrat pe platformă și desfășoară oricare dintre Activitățile relevante. O entitate guvernamentală nu este considerată Vânzător.

Un Vânzător activ este orice vânzător care a prestat o Activitate relevantă în cursul perioadei de raportare.

Un Vânzător raportabil este orice Vânzător activ care, în perioada de raportare (i) a avut adresa principală într-un stat membru sau (ii) a avut un număr de identificare fiscală sau un număr TVA emis într-un stat membru sau (iii) pentru un Vânzător care este o entitate, a avut un sediu permanent într-un stat membru. Un Vânzător raportabil care îndeplinește oricare dintre condițiile enumerate este considerat rezident într-un stat membru în sensul prezentei directive.

În plus, orice Vânzător activ care a închiriat un bun imobil situat într-un stat membru în cursul perioadei de raportare este, de asemenea, Vânzător raportabil.

Se raportează doar activitățile unui Vânzător raportabil.

Proceduri de diligență fiscală

Operatorii platformelor care au obligația raportării îndeplinesc procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunea II din anexă pentru a identifica Vânzătorii raportați.

Secțiunea II punctul B stabilește informațiile specifice pe care trebuie să le colecteze un Operator al platformei care are obligația raportării cu privire la un Vânzător raportabil. Un Operator al platformei care are obligația raportării trebuie să verifice informațiile colectate utilizând toate informațiile și documentele aflate la dispoziția Operatorului platformei care are obligația raportării în evidențele sale, precum și orice interfață electronică pusă la dispoziție de un stat membru sau de Uniune în mod gratuit pentru a stabili valabilitatea NIF sau a numărului TVA. În mod alternativ, Operatorul platformei care are obligația raportării poate confirma în mod direct identitatea și reședința unui Vânzător prin intermediul unui serviciu de identificare electronică pus la dispoziție de un stat membru sau de Uniune.

Un Operator al platformei care are obligația raportării trebuie să considere că un Vânzător este rezident în statul membru în care se află Adresa principală a Vânzătorului. În cazul în care diferă de statul membru în care se află Adresa principală a Vânzătorului, un Operator al platformei care are obligația raportării consideră că Vânzătorul are reședința și în statul membru de emitere a NIF sau a numărului TVA sau în statul membru în care Vânzătorul are un sediu permanent. În cazul în care Operatorul platformei care are obligația raportării utilizează serviciul de identificare electronică pus la dispoziție de un stat membru sau de Uniune, atunci Vânzătorul este considerat rezident în fiecare stat membru confirmat de acest serviciu de identificare electronică.

Un Operator al platformei care are obligația raportării trebuie să colecteze informațiile solicitate, să le verifice și să le pună la dispoziție până la data de 31 decembrie a Perioadei de raportare.

Un Operator al platformei care are obligația raportării poate utiliza procedurile de diligență fiscală îndeplinite în Perioadele de raportare anterioare cu condiția ca (i) informațiile solicitate să fi fost colectate și verificate în ultimele 36 de luni și (ii) Operatorul să nu aibă motive să considere că informațiile colectate au devenit nefiabile sau incorecte.

Un Operator al platformei care are obligația raportării poate desemna un alt Operator al platformei sau un terț care să își asume obligațiile cu privire la procedurile de diligență fiscală.

Raportarea destinată autorității competente

Informațiile colectate și verificate sunt raportate în termen de o lună de la sfârșitul Perioadei de raportare în care Vânzătorul este identificat ca Vânzător raportabil. Raportarea are loc într-un singur stat membru (raportare unică). Un Operator al platformei care are obligația raportării care este „platformă din UE” face raportarea în statul membru în care îndeplinește oricare dintre condițiile enumerate în secțiunea I punctul A subpunctul (3) litera (a). În cazul în care îndeplinește oricare dintre aceste condiții în mai multe state membre, Operatorul platformei care are obligația raportării alege un stat membru în care să facă raportarea. Un Operator al platformei care are obligația raportării și care este „platformă străină” face raportarea în statul membru în care s-a înregistrat în conformitate cu articolul 8ac alineatul (4).

Informațiile despre Contraprestație și alte sume se raportează în ceea ce privește trimestrul din Perioada de raportare în care a fost plătită sau creditată Contraprestația. Definiția Contraprestației exclude orice onorarii, comisioane sau taxe reținute sau percepute de Operatorul platformei care are obligația raportării.

În conformitate cu articolul 25 alineatul (3), Operatorul platformei care are obligația raportării trebuie să informeze fiecare persoană vizată că se vor colecta și raporta autorităților, în temeiul prezentei directive, informații în ceea ce o privește și să furnizeze toate informațiile pe care operatorii de date au obligația de a le furniza în temeiul RGPD. Operatorii platformelor trebuie să comunice fiecărei persoane toate informațiile și, în orice caz, să efectueze această comunicare înainte de a le raporta. Acest lucru nu aduce atingere drepturilor persoanei vizate prevăzute de RGPD.

Schimbul automat de informații raportate de Operatorii platformelor

Informațiile raportate de operatorii platformelor trebuie să fie comunicate de către autoritățile competente ale statelor membre în care a avut loc raportarea statelor membre în care Vânzătorul raportabil își are reședința în sensul anexei V secțiunea I punctul B subpunctul (3) și/sau în care este situat bunul imobil. Articolul 8ac alineatul (2) stabilește ce informații se raportează acestor state membre.

Schimbul va avea loc în termen de două luni de la sfârșitul perioadei de raportare.

Aceste schimburi de informații realizate la timp vor oferi autorităților fiscale un set complet de informații, pentru a permite pregătirea evaluărilor fiscale anuale completate în prealabil cu date.

Schimbul automat de informații va avea loc electronic prin rețeaua comună de comunicații (CCN) a UE, utilizând schema XML dezvoltată de Comisie.

Punerea în aplicare efectivă și închiderea conturilor Vanzătorilor

În cazul în care un Vanzător raportabil nu furnizează informațiile solicitate după două atenționări, Operatorul platformei care are obligația raportării trebuie să închidă contul acestui Vanzător și să împiedice Vanzătorul să se înregistreze din nou pe Platformă pentru o perioadă de șase luni sau să rețină plata Contraprestației către Vanzător (secțiunea IV, punctul A).

Sancțiuni eficiente în caz de nerespectare la nivel național

Articolul 25a privind sancțiunile este modificat pentru a se include informațiile raportate de Operatorii platformelor în conformitate cu articolul 8ac. Acest lucru urmărește să asigure faptul că statele membre prevăd sancțiuni aplicabile în cazurile în care nu se respectă obligațiile prevăzute de prezenta directivă. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(iii) Cooperarea administrativă

- **Prezența funcționarilor publici ai unui stat membru în cursul unei anchete desfășurate într-un alt stat membru**

Modificarea articolului 11 alineatul (1) introduce obligația autorității competente solicitate de a răspunde la o cerere privind prezența unui funcționar public al unui alt stat membru în cursul unei anchete. Se aplică un termen de 30 de zile pentru transmiterea răspunsului, prin care autoritatea solicitată transmite autorității solicitante fie acordul său cu privire la solicitare, fie un refuz motivat.

Articolul 11 alineatul (2), astfel cum a fost modificat, permite interviuarea persoanelor și examinarea evidențelor fără limitarea legislației naționale a statului membru solicitat. Pentru a aborda noile modalități de comunicare, s-a adăugat, de asemenea, opțiunea de a participa la anchetele administrative prin mijloace electronice de comunicare.

- **Controalele simultane**

Articolul 12 alineatul (3) a fost modificat pentru a stabili un termen de 30 de zile în care autoritățile solicitate trebuie să răspundă la propunerea de controale simultane.

- **Auditurile comune**

Se adaugă secțiunea IIa la directivă cu scopul de a stabili un cadru juridic explicit și clar pentru efectuarea auditurilor comune între două sau mai multe state membre.

Articolul 12a alineatul (1) include o definiție a auditului comun: o anchetă administrativă desfășurată în comun de autoritățile competente din două sau mai multe state membre. Autoritățile competente din statele membre implicate procedează, într-o manieră convenită în prealabil și coordonată, la examinarea unui caz legat de una sau mai multe persoane care prezintă interes comun sau complementar pentru aceste autorități.

Cerere privind un audit comun

- Prezentată de autoritatea competentă dintr-un stat membru

Articolul 12a alineatul (2) abordează situația în care autoritatea competentă a unui stat membru solicită autorității competente dintr-un alt stat membru să desfășoare în comun un audit. Autoritatea solicitată răspunde la cerere în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.

Cererea poate fi respinsă din motive justificate. Articolul 12a alineatul (3) conține o listă neexhaustivă de motive pentru respingerea cererii.

– Prezentată de o persoană

Articolul 12a alineatul (4) abordează o situație în care o persoană solicită autorităților competente din două sau mai multe state membre să realizeze în comun un audit. Autoritățile solicitate trebuie să răspundă la cerere în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.

Cererea poate fi respinsă, în acest caz existând obligația de a se comunica persoanei solicitante motivele respingerii.

Termenul „persoană” este definit la articolul 3 din Directiva 2011/16/UE.

Procedură

Articolul 12a alineatul (5) clarifică faptul că schimbul de informații legate de secrete comerciale, industriale sau profesionale ori de un procedeu comercial sau schimbul de informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice nu ar trebui să fie refuzat în contextul unui audit comun. Informațiile care fac obiectul acestui schimb ar trebui să rămână totuși confidențiale la nivelul autorităților competente și să nu fie divulgate terților.

Articolul 12a alineatul (6) stabilește că auditul comun se desfășoară în conformitate cu acordurile procedurale aplicabile în statul membru unde au loc acțiunile auditului. Probele colectate în cadrul auditului comun sunt recunoscute reciproc de toate autoritățile competente din statul (statele) membru (membre) participant(e).

Articolul 12a alineatul (10) privește regimul lingvistic al auditurilor comune și prevede că acesta este convenit de statele membre implicate.

Raport final

Articolul 12a alineatul (7) prevede obligația autorităților competente din statul membru participant de a conveni asupra faptelor și circumstanțelor cazului și invită autoritățile competente ale statelor membre să depună eforturi pentru a ajunge la un acord privind modul în care trebuie interpretată poziția fiscală a persoanei (persoanelor) auditate. Concluziile auditului comun trebuie prezentate într-un raport final. Raportul final al auditului comun ar trebui să aibă o valoare juridică echivalentă cu cea a instrumentelor naționale relevante care sunt emise ca urmare a unui audit în statele membre participante.

În conformitate cu articolul 12a alineatul (9), rezultatul auditului comun și raportul final trebuie notificate persoanei (persoanelor) auditate în termen de 30 de zile de la data publicării raportului final.

Ajustare corespunzătoare

Articolul 12a alineatul (8) stabilește o obligație a statelor membre în temeiul căreia, în cadrul transunerii directivei, statele membre trebuie să asigure cadrul juridic care le permite să efectueze ajustări corespunzătoare.

(iv) Alte dispoziții

• Utilizarea informațiilor comunicate

Articolul 16 alineatul (1) se modifică pentru a clarifica faptul că informațiile comunicate în temeiul prezentei directive pot fi utilizate pentru administrarea, evaluarea și aplicarea TVA și a altor impozite indirecte.

- **Comunicarea obligatorie a rezultatelor evaluării**

Articolul 23 alineatul (2) se modifică pentru a institui obligația statelor membre de a examina și evalua, în jurisdicția lor, eficacitatea cooperării administrative în temeiul directivei și de a comunica anual Comisiei rezultatele evaluării lor.

- **Suspendarea schimburilor**

Articolul 25 alineatul (5) permite statelor membre să reducă riscurile de încălcare a securității datelor în contextul schimbului de informații. În cazul unei încălcări a securității datelor cu caracter personal, autoritățile competente ale statelor membre, în calitate de operatori de date asociați, pot decide să solicite Comisiei să suspende schimburile de informații cu statul membru (statele membre) în care a avut loc încălcarea.

Comisia restabilește procesul de schimb de informații după ce autoritățile competente îi solicită să permită din nou desfășurarea, în temeiul prezentei directive, a schimburilor de informații cu statul membru în care a avut loc încălcarea.

Această suspendare se adaugă la măsurile impuse de RGPD pentru abordarea încălcărilor securității datelor.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Pentru a permite lansarea de noi inițiative ale Uniunii în domeniul transparenței fiscale, Directiva 2011/16/UE a Consiliului³ a fost modificată în mai multe rânduri în ultimii ani. Aceste modificări au introdus în principal obligații de raportare, urmate de comunicări către alte state membre privind conturi financiare, decizii anticipate cu aplicare transfrontalieră și acorduri prelabile privind prețul de transfer, rapoarte pentru fiecare țară în parte și modalități transfrontaliere care fac obiectul raportării. Astfel, aceste modificări au extins domeniul de aplicare al schimbului automat de informații. Autoritățile fiscale dispun acum de un set mai amplu de instrumente de cooperare pentru a depista și a aborda formele de fraudă fiscală, de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale.
- (2) În ultimii ani, Comisia a monitorizat aplicarea și, în 2019, a realizat o evaluare a Directivei 2011/16/UE⁴. Deși s-au adus îmbunătățiri semnificative în domeniul schimbului automat de informații, există în continuare nevoia de a îmbunătăți dispozițiile existente referitoare la toate formele de schimburi de informații și de cooperare administrativă.
- (3) În temeiul articolului 5 din Directiva 2011/16/UE, în urma unei cereri din partea autorității solicitante, autoritatea solicitată trebuie să comunice autorității solicitante orice informații de care dispune sau pe care le obține prin efectuarea de anchete administrative, care sunt relevante în mod previzibil pentru administrație și pentru

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

³ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁴ Comisia Europeană, Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, SWD(2019) 328 final.

punerea în aplicare a legislațiilor interne ale statelor membre cu privire la impozitele care intră în domeniul de aplicare al directivei menționate. Pentru a asigura eficacitatea schimburilor de informații și a preveni respingerea nejustificată a cererilor, precum și pentru a asigura claritatea și securitatea juridică atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru contribuabili, standardul relevanței previzibile ar trebui să fie delimitat în mod clar. În acest context, ar trebui să se clarifice, de asemenea, că standardul relevanței previzibile nu ar trebui să se aplice cererilor de informații suplimentare care urmează unui schimb de informații în conformitate cu articolul 8a din Directiva 2011/16/UE privind o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prealabil privind prețul de transfer.

- (4) Potrivit experienței practice a administrațiilor fiscale, apare uneori nevoia de a aborda cererile de informații care vizează grupuri de contribuabili care nu pot fi identificați individual, ci pot fi descriși doar pe baza unui set de caracteristici comune. Ținând seama de aceasta, este necesar să se acorde administrațiilor fiscale posibilitatea de a formula cereri de informații referitoare la grupuri.
- (5) Este important ca statele membre să facă schimb de informații privind veniturile realizate din drepturi de proprietate intelectuală, deoarece aceste venituri pot fi afectate de mecanismele de transfer al profitului din cauza activelor lor suport extrem de mobile. Prin urmare, redevențele ar trebui incluse în lista categoriilor de venit care fac obiectul schimbului automat obligatoriu de informații pentru a îmbunătăți combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale.
- (6) Digitalizarea economiei a avansat rapid în ultimii ani. Aceasta a generat un număr tot mai mare de situații complexe legate de evaziunea fiscală. Dimensiunea transfrontalieră a serviciilor oferite prin utilizarea platformelor digitale a creat un mediu complex, în care poate fi dificil să se pună în aplicare normele fiscale și să se asigure respectarea acestora. Respectarea normelor fiscale nu este la parametri optimi, iar valoarea venitului neraportat este semnificativă. Administrațiile fiscale ale statelor membre nu dețin informații suficiente pentru a evalua și a controla în mod corect venitul brut realizat în țara lor din activități comerciale desfășurate prin intermediul platformelor digitale. Acest aspect este deosebit de problematic atunci când venitul sau suma impozabilă trece prin platforme stabilite în altă jurisdicție.
- (7) Administrațiile fiscale solicită adesea informații de la operatorii platformelor digitale. Acest lucru generează costuri administrative și de asigurare a conformității semnificative pentru operatorii platformelor. În același timp, unele state membre au impus o obligație unilaterală de raportare, care creează o sarcină administrativă suplimentară pentru operatorii platformelor, întrucât aceștia trebuie să respecte o multitudine de standarde naționale de raportare. Prin urmare, ar fi esențial să se aplice o obligație de raportare standardizată pe întreaga piață internă.
- (8) Având în vedere că cea mai mare parte a veniturilor sau a sumelor impozabile realizate de vânzători pe platformele digitale sunt prelucrate transfrontalier, raportarea informațiilor privind activitatea relevantă ar da rezultate suplimentare pozitive dacă aceste informații ar fi comunicate și statelor membre care ar fi eligibile pentru impozitarea venitului realizat. În special, schimbul automat de informații între autoritățile fiscale este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități informațiile care le sunt necesare pentru a putea evalua în mod corespunzător impozitele pe venit sau profit și TVA-ul datorate.
- (9) Pentru a asigura funcționarea adecvată a pieței interne, normele de raportare ar trebui să fie eficiente și simple totodată. Recunoscând dificultățile de depistare a faptelor

generatoare care se produc în timpul desfășurării unei activități comerciale care este facilitată prin platforme digitale și ținând totodată seama de sarcina administrativă suplimentară cu care s-ar confrunta administrațiile fiscale în acest caz, este necesar să se impună o obligație de raportare operatorilor platformelor. Operatorii platformelor sunt capabili în mai mare măsură să colecteze și să verifice informațiile necesare cu privire la toți vânzătorii care utilizează o anumită platformă și desfășoară activități pe aceasta.

- (10) Având în vedere utilizarea pe scară largă a platformelor digitale în desfășurarea activităților comerciale, atât de către persoane, cât și de către entități, este esențial să se asigure faptul că informațiile fac obiectul raportării indiferent de natura juridică a vânzătorului. Cu toate acestea, ar trebui prevăzută o excepție pentru entitățile guvernamentale, care nu ar trebui să intre sub incidența obligației de raportare.
- (11) Raportarea veniturilor realizate prin astfel de activități ar trebui să ofere administrațiilor fiscale un set cuprinzător de informații necesare pentru a evalua corect impozitul pe venit sau profit datorat.
- (12) În interesul simplificării și al reducerii costurilor de asigurare a conformității, ar fi rezonabil să se solicite operatorilor platformelor să raporteze într-un singur stat membru veniturile realizate de vânzători prin utilizarea platformei.
- (13) Având în vedere caracterul digital și flexibilitatea platformelor digitale, obligația de raportare ar trebui să se extindă la operatorii platformelor care desfășoară o activitate comercială în Uniune, dar nu au domiciliul fiscal într-un stat membru și nici nu sunt constituiți sau administrați și nu au sediu permanent într-un stat membru. Aceasta ar asigura condiții de concurență echitabile între platforme și ar preveni concurența neloială. Pentru a facilita acest lucru, platformelor străine ar trebui să li se solicite să se înregistreze și să raporteze informații într-un singur stat membru în scopul desfășurării de activități pe piața internă.
- (14) Având în vedere evoluțiile din cadrul economiei digitalizate, raportarea activităților comerciale ar trebui să includă închirierea de bunuri imobile, prestarea de servicii personale, vânzarea de mărfuri, închirierea oricărui mijloc de transport și investițiile și împrumuturile efectuate în contextul finanțării participative. Activitățile desfășurate de un vânzător care acționează în calitate de angajat al operatorului platformei nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al raportării.
- (15) Obiectivul prevenirii evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale ar putea fi asigurat prin impunerea obligației operatorilor platformelor digitale de a raporta într-o etapă timpurie veniturile realizate prin platformele lor, înainte ca autoritățile fiscale naționale să realizeze evaluările fiscale anuale. Pentru a facilita munca autorităților fiscale ale statelor membre, informațiile raportate ar trebui să fie comunicate în termen de o lună de la raportare. Pentru a facilita schimbul automat de informații și a spori utilizarea eficientă a resurselor, schimburile de informații ar trebui să fie realizate electronic prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) existente dezvoltate de Uniune.
- (16) Evaluarea Directivei 2011/16/UE realizată de Comisie a demonstrat necesitatea unei monitorizări consecutive a eficacității aplicării directivei respective și a dispozițiilor de transpunere în dreptul intern care permit această aplicare. Pentru ca Comisia să poată monitoriza și evalua în continuare în mod adecvat eficacitatea schimburilor automate de informații în temeiul Directivei 2011/16/UE, statele membre ar trebui să aibă obligația de a comunica anual Comisiei statisticile cu privire la aceste schimburi.

- (17) Este necesar să se consolideze mecanismele Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește prezența funcționarilor administrației fiscale a unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru și efectuarea de controale simultane de către două sau mai multe state membre pentru a se asigura aplicarea eficace a acestora. Rezultă de aici că răspunsurile la cererile privind prezența funcționarilor altui stat membru și efectuarea de controale simultane ar trebui transmise într-un termen specificat. Dacă funcționarii străini sunt prezenți pe teritoriul altui stat membru în cursul unei anchete administrative sau participă la aceasta prin mijloace de comunicare electronice, acestora ar trebui să li se permită să intervieveze în mod direct persoane și să examineze evidențe.
- (18) Un stat membru care intenționează să efectueze un control simultan trebuie să își comunice intenția celorlalte state membre vizate. Deși autoritatea competentă a fiecărui stat membru vizat are obligația de a răspunde la propunere, este important să se asigure faptul că răspunsul este transmis într-un termen rezonabil. Prin urmare, autoritatea competentă a fiecărui stat membru vizat ar trebui să răspundă la propunere în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.
- (19) Controalele multilaterale efectuate cu sprijinul programului Fiscalis 2020 instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ au demonstrat avantajul controalelor coordonate asupra unuia sau mai multor contribuabili care prezintă un interes comun sau complementar pentru două sau mai multe administrații fiscale din Uniune. Întrucât nu există niciun temei juridic explicit pentru efectuarea de audituri comune, astfel de acțiuni comune se realizează în prezent pe baza dispozițiilor coroborate ale Directivei 2011/16/UE referitoare la prezența funcționarilor străini pe teritoriul altui stat membru și la controalele simultane. Această practică s-a dovedit totuși, în multe cazuri, insuficientă și lipsită de claritate și securitate juridică.
- (20) Statele membre ar trebui să adopte un cadru juridic clar și eficient, care să permită autorităților lor fiscale să efectueze audituri comune asupra persoanelor cu activitate transfrontalieră. Auditurile comune sunt anchete administrative desfășurate în comun de autoritățile competente din două sau mai multe state membre, pentru a examina un caz legat de una sau mai multe persoane care prezintă interes comun sau complementar pentru aceste state membre. Auditurile comune pot juca un rol important prin contribuția la funcționarea mai bună a pieței interne. Auditurile comune ar trebui să fie structurate pentru a oferi securitate juridică contribuabililor prin intermediul unor norme procedurale clare, inclusiv pentru a reduce riscul dublei impozitări.
- (21) Pentru a asigura eficacitatea procesului, răspunsurile la cererile de efectuare a unor audituri comune ar trebui transmise într-un anumit termen specificat. Refuzurile ar trebui justificate în mod corespunzător. Modalitățile procedurale aplicabile unui audit comun ar trebui să fie cele ale statului membru în care are loc acțiunea relevantă de audit. În consecință, probele colectate în cursul unui audit comun ar trebui să fie recunoscute reciproc de statul (statele) membru (membre) participant(e). Este la fel de important ca autoritățile competente să convină asupra faptelor și circumstanțelor cazului și să depună eforturi pentru a ajunge la un acord privind modul în care trebuie

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1482/2007/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 25).

interpretată poziția fiscală a persoanei (persoanelor) auditate. Pentru a asigura faptul că rezultatul unui audit comun poate fi pus în aplicare în statele membre participante, raportul final ar trebui să aibă o valoare juridică echivalentă cu cea a instrumentelor naționale relevante care sunt emise ca rezultat al unui audit efectuat în statele membre participante. Dacă este necesar, statele membre ar trebui să asigure cadrul juridic pentru realizarea unei ajustări corespunzătoare.

- (22) Recunoscând că auditurile comune se bazează pe încrederea reciprocă dintre autoritățile competente ale statelor membre participante, schimbul de informații legate de secrete comerciale, industriale sau profesionale ori de un procedeu comercial sau schimbul de informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice nu ar trebui să fie refuzat în contextul unui audit comun. Informațiile care fac obiectul acestui schimb ar trebui să rămână totuși confidențiale și să nu fie divulgate terților.
- (23) Este important, de asemenea, să se asigure schimbul eficace de informații la cerere și cooperarea între autoritățile competente. Prin urmare, autoritățile competente care primesc informații în conformitate cu articolul 5 sau 9 din Directiva 2011/16/UE ar trebui să aibă obligația de a transmite feedback autorității competente care a furnizat informațiile respective, cu privire la toate schimburile de informații la cerere, în termen de 30 de zile de la aflarea rezultatului utilizării informațiilor solicitate.
- (24) Ca principiu, este important ca informațiile comunicate în temeiul Directivei 2011/16/UE să fie utilizate pentru evaluarea, administrarea și aplicarea impozitelor care intră în domeniul de aplicare material al directivei menționate. Pornind de la această premisă și ținând seama de importanța pe care o prezintă TVA pentru funcționarea pieței interne, este oportun să se clarifice faptul că informațiile comunicate între statele membre pot să fie utilizate, de asemenea, pentru evaluarea, administrarea și aplicarea TVA și a altor impozite indirecte.
- (25) Este esențial să se protejeze în mod eficace datele cu caracter personal care sunt comunicate între statele membre în temeiul Directivei 2011/16/UE. În cazul în care se produce o încălcare a securității datelor cu caracter personal în sensul articolului 4 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁶ în unul sau mai multe state membre, atunci statele membre, în calitate de operatorii asociați ai datelor în cauză, ar trebui să decidă dacă încălcarea impune suspendarea schimburilor de informații cu statul (statele) membru (membre) în care s-a produs încălcarea și dacă ar trebui să se solicite Comisiei, în calitate de persoană împuternicită de operator, să suspende aceste schimburi. Suspendarea ar trebui să dureze până când statele membre solicită Comisiei să permită din nou schimburile de informații în temeiul Directivei 2011/16/UE cu statul membru în care a avut loc încălcarea.
- (26) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a Directivei 2011/16/UE și în special pentru schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta un formular-tip cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Aceste competențe ar trebui

⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷.

- (27) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁸.
- (28) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive trebuie să fie în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (29) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (30) Obiectivul prezentei directive, și anume cooperarea administrativă eficientă între statele membre în condiții compatibile cu funcționarea adecvată a pieței interne, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de statele membre individuale. Scopul acesteia, de a îmbunătăți cooperarea dintre administrațiile fiscale, necesită norme uniforme care pot fi eficace în situații transfrontaliere și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (31) Directiva 2011/16/UE ar trebui, prin urmare, modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:**

Articolul 1

Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 3, punctul 9 se modifică după cum urmează:
- (a) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a, 8aa, 8ab și 8ac, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite.”;
- (b) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a, 8aa și 8ac, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b) de la prezentul punct.”;
- (c) Al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „În contextul articolului 8 alineatele (3a) și (7a), al articolului 21 alineatul (2) și al articolului 25 alineatele (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă

⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE.

are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa I. În contextul articolului 8aa și al anexei III, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa III. În contextul articolului 8ac și al anexei V, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa V.”;

- (2) se introduc următoarele articole:

„Articolul 5a

Relevanța previzibilă

- (1) În scopurile unei cereri astfel cum este menționată la articolul 5, informațiile solicitate sunt considerate ca fiind relevante în mod previzibil dacă, la momentul transmiterii cererii, autoritatea solicitantă consideră că, în conformitate cu legislația sa națională, există o posibilitate rezonabilă ca informațiile solicitate să fie relevante pentru chestiunile fiscale ale unuia sau mai multor contribuabili identificați prin nume sau în alt mod și să fie justificate din perspectiva scopurilor investigației.
- (2) Cu scopul de a demonstra relevanța previzibilă a informațiilor solicitate, autoritatea competentă solicitantă furnizează autorității solicitate informații ajutătoare, în special cu privire la scopul fiscal pentru care se solicită informațiile și la motivele pe baza cărora s-a concluzionat că informațiile solicitate sunt deținute de autoritatea solicitată sau se află în posesia sau controlul unei persoane din jurisdicția autorității solicitate.

Articolul 5b

Cereri referitoare la grupuri

O cerere, astfel cum este menționată la articolul 5, poate viza un grup de contribuabili care nu pot fi identificați individual după nume sau în alt mod, ci pot fi descriși doar pe baza unui set de caracteristici comune.

În astfel de cazuri, autoritatea competentă solicitantă furnizează următoarele informații autorității solicitate:

- (a) o descriere cuprinzătoare a caracteristicilor comune ale grupului și
- (b) o explicație privind legislația aplicabilă și faptele pe baza cărora există motive să se considere că contribuabilii din grup nu au respectat legislația aplicabilă, inclusiv faptele și circumstanțele referitoare la implicarea unui terț care a contribuit în mod activ la eventuala nerespectare a legii de către contribuabilii din grup.”;
- (3) la articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Cererea menționată la articolul 5 poate conține o cerere motivată de efectuare a unei anchete administrative. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.”;
- (4) articolul 8 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, toate

informațiile care sunt disponibile cu privire la rezidenții din acel stat membru și la următoarele categorii specifice de venituri și de capital, astfel cum sunt acestea înțelese în temeiul legislației naționale a statului membru care comunică informațiile:

- (a) venituri din muncă;
- (b) sporuri de conducere;
- (c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii privind schimbul de informații și alte măsuri similare;
- (d) pensii;
- (e) proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile;
- (f) redevențe.

Pentru perioadele impozabile începând cu 1 ianuarie 2023, comunicarea informațiilor menționate la primul paragraf include numărul de identificare fiscală (NIF) din statul membru de reședință.

Statele membre informează anual Comisia cu privire la cel puțin două categorii de venit și de capital menționate la primul paragraf, în legătură cu care comunică informații referitoare la rezidenții unui alt stat membru.

- (2) Înainte de 1 ianuarie 2023, statele membre informează Comisia cu privire la cel puțin patru categorii menționate la primul paragraf, în legătură cu care autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică, prin schimb automat, autorității competente a oricărui alt stat membru, informații referitoare la rezidenții respectivului alt stat membru. Informațiile vizează perioade impozabile care încep la 1 ianuarie 2024 sau după această dată.”;

- (b) la alineatul (3), al doilea paragraf se elimină;

- (c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comunicarea de informații în temeiul alineatelor (1) și (3a) are loc anual, în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate la care se referă informațiile.”;

- (5) articolul 8a se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (5), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în ceea ce privește informațiile comunicate în temeiul alineatului (1) – fără întârziere, după emiterea, modificarea sau reînnoirea deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer și cel târziu după trei luni de la sfârșitul primului semestru al anului calendaristic în care s-a emis, s-a modificat sau s-a reînnoit decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer;”;

- (b) la alineatul (6), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) un rezumat al deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante,

precum și orice alte informații care ar putea ajuta autoritatea competentă să evalueze un posibil risc fiscal, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;”;

(c) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Fără a aduce atingere trimiterii la relevanța previzibilă de la articolul 1 alineatul (1) și condițiilor legate de relevanța previzibilă stabilite la articolul 5a, statele membre pot, în conformitate cu articolul 5 și ținând seama de articolul 21 alineatul (4), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.”;

(6) se introduce următorul articol:

„Articolul 8ac

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații raportate de Operatorii platformelor

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune Operatorilor platformelor care au obligația raportării să îndeplinească cerințele de diligență fiscală și de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa V. De asemenea, fiecare stat membru asigură punerea în aplicare eficace și respectarea acestor norme în conformitate cu secțiunea IV din anexa V.
- (2) În temeiul cerințelor aplicabile privind diligența necesară și raportarea prevăzute în secțiunile II și III din anexa V, autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică, prin schimb automat, în termenul prevăzut la alineatul (3), autorității competente a statului membru în care are reședința Vânzătorul raportabil în sensul prevăzut la al doilea paragraf de la punctul B subpunctul (3) din secțiunea I a anexei V și/sau în care sunt situate bunurile imobile, următoarele informații referitoare la fiecare Vânzător raportabil pentru Perioadele de raportate cu începere de la 1 ianuarie 2022:
 - (a) numele, adresa sediului social și NIF al Operatorului platformei care are obligația raportării, precum și denumirea comercială (denumirile comerciale) a(le) Platformei (Platformelor) pentru care raportează informații Operatorul platformei care are obligația raportării;
 - (b) prenumele și numele Vânzătorului care este o Persoană fizică și denumirea juridică a Vânzătorului care este o Entitate;
 - (c) Adresa Principală;
 - (d) orice NIF sau, în absența unui NIF, un echivalent funcțional emis Vânzătorului, inclusiv fiecare stat membru emitent;
 - (e) numărul de înregistrare în Registrul Comerțului al Vânzătorului care este o Entitate;
 - (f) numărul de identificare în scopuri de TVA (taxa pe valoarea adăugată) al Vânzătorului, dacă există;
 - (g) data nașterii pentru Vânzătorii care sunt Persoane fizice;

- (h) Identificatorul contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care acesta este disponibil Operatorului platformei care are obligația raportării și dacă autoritatea competentă din statul membru în care își are reședința Vânzătorul nu a informat autoritățile competente din toate celelalte state membre că nu intenționează să utilizeze Identificatorul contului financiar în acest scop;
- (i) în cazul în care este diferit de numele Vânzătorului raportabil, numele titularului și numărul contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care Operatorul platformei care are obligația raportării cunoaște acest nume, precum și orice alte informații de identificare financiară a titularului contului respectiv disponibile Operatorului platformei care are obligația raportării;
- (j) fiecare stat membru în care Vânzătorul raportabil are o reședință în sensul anexei V secțiunea I punctul B subpunctul (3) al doilea paragraf;
- (k) Contraprestația totală plătită sau creditată în fiecare trimestru al Perioadei de raportare;
- (l) orice onorarii, comisioane sau taxe reținute sau percepute de Operatorul platformei care are obligația raportării în fiecare trimestru al Perioadei de raportare.

În cazul în care Vânzătorul raportabil prestează servicii de închiriere de bunuri imobile, se comunică următoarele informații suplimentare autorității competente a statului membru în care își are domiciliul fiscal Vânzătorul raportabil:

- (a) adresa fiecărui Bun imobil listat, stabilită pe baza procedurilor prevăzute în anexa V secțiunea II punctul E și numărul cărții funciare respective, dacă este disponibil;
 - (b) dacă este disponibil, numărul de zile pentru care a fost închiriat fiecare Bun imobil listat în timpul Perioadei de raportare și tipul fiecărui Bun imobil listat.
- (3) Comunicarea în temeiul alineatului (2) se efectuează prin intermediul formularului-tip menționat la articolul 20 alineatul (7), în termen de două luni de la sfârșitul Perioadei de raportare la care se referă obligațiile Operatorului platformei care are obligația raportării.
 - (4) Pentru a asigura respectarea obligațiilor de raportare în temeiul alineatului (1), fiecare stat membru stabilește normele necesare pentru a impune unui Operator al platformei care are obligația raportării în sensul anexei V secțiunea I punctul A subpunctul (3) litera (b) să se înregistreze în Uniune. Autoritatea competentă a statului membru de înregistrare alocă un număr individual de identificare acestui Operator al platformei care are obligația raportării.

Statele membre stabilesc normele în temeiul cărora un operator al platformei care are obligația raportării poate alege să se înregistreze la autoritatea competentă dintr-un singur stat membru în conformitate cu normele prevăzute în anexa V secțiunea IV punctul F.

Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, modalitățile practice necesare pentru înregistrarea și identificarea Operatorilor platformelor care au

obligația raportării. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”;

(7) articolul 8b se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În fiecare an, statele membre pun la dispoziția Comisiei statistici cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (3a) și la articolele 8aa și 8ac și informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări, atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți.”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(8) articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul comunicării informațiilor menționate la articolul 1 alineatul (1), autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita autorității competente a unui alt stat membru ca funcționarii autorizați de cea dintâi, în conformitate cu modalitățile procedurale prevăzute de cea din urmă:

(a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru solicitat;

(b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

(c) să participe la anchetele administrative desfășurate de statul membru solicitat prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice, după caz.

O autoritate competentă răspunde la o cerere în conformitate cu primul paragraf în termen de 30 de zile, pentru a-și confirma acordul sau a-și comunica refuzul motivat autorității solicitante.

În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documentația la care au acces funcționarii autorității solicitate, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale documentelor care conțin informațiile solicitate.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă funcționarii autorității solicitante sunt prezenți în cursul anchetelor administrative sau participă la acestea prin mijloace de comunicare electronice, aceștia pot să intervieveze persoane și să examineze evidente.”;

(9) la articolul 12, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru implicat decide dacă dorește să participe la controalele simultane. Aceasta confirmă autorității care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat în termen de 30 de zile de la primirea propunerii.”;

(10) se introduce următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA IIa

Auditurile comune

Articolul 12a

Auditurile comune

- (1) În sensul prezentei directive, „audit comun” înseamnă o anchetă administrativă desfășurată în comun de autoritățile competente din două sau mai multe state membre, care procedează, într-o manieră convenită în prealabil și coordonată, la examinarea unui caz legat de una sau mai multe persoane care prezintă interes comun sau complementar pentru statele membre în cauză.
- (2) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru solicită autorității competente dintr-un alt stat membru (sau autorităților competente din alte state membre) să desfășoare un audit comun asupra uneia sau a mai multor persoane care prezintă interes comun sau complementar pentru toate statele membre respective, autoritățile solicitate răspund la cerere în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia.
- (3) O cerere de efectuare a unui audit comun de către autoritatea competentă dintr-un stat membru poate fi respinsă pentru motive justificate și, în special, pentru oricare dintre următoarele:
 - (a) auditul comun solicitat ar implica efectuarea de anchete sau comunicarea de informații cu încălcarea legislației statului membru solicitat;
 - (b) autoritatea solicitantă nu poate, din motive legale, să comunice informații asemănătoare cu cele pe care ar urma să le furnizeze statul membru solicitat în cursul auditului comun.
- (4) În cazul în care una sau mai multe persoane solicită autorităților competente din două sau mai multe state membre să o (le) auditeze în comun, autoritățile solicitate răspund la cerere în termen de 30 de zile.

Dacă autoritatea solicitată respinge cererea, aceasta informează persoana solicitantă (persoanele solicitante) cu privire la motivele deciziei sale.
- (5) Fără a aduce atingere limitelor stabilite la articolul 17 alineatul (4), comunicarea de informații către autoritatea competentă dintr-un stat membru în contextul unui audit comun în temeiul prezentului articol nu poate fi refuzată pentru motivul că ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice. Aceasta nu aduce atingere obligației autorității competente receptoare de a nu transmite mai departe informațiile sau, în orice caz, de a nu le divulga terților.
- (6) Auditurile comune se efectuează în conformitate cu modalitățile procedurale aplicabile în statul membru în care are loc desfășurarea acțiunilor legate de audit. Probele colectate în contextul unui audit comun efectuat într-un stat membru în temeiul legislației acestuia sunt recunoscute reciproc de toate celelalte autorități competente ale statelor membre care participă la auditul comun.
- (7) În cazul în care autoritățile competente din două sau mai multe state membre desfășoară un audit comun, acestea convin asupra faptelor și circumstanțelor cazului și depun eforturi pentru a ajunge, pe baza rezultatelor auditului comun, la un acord privind poziția fiscală a persoanei (persoanelor) auditate. Concluziile auditului sunt

incluse într-un raport final care are o valoare juridică echivalentă cu cea a instrumentelor naționale relevante emise ca rezultat al unui audit.

- (8) În scopul implementării raportului final, statele membre stabilesc prin lege posibilitatea realizării unei ajustări corespunzătoare.
- (9) Autoritățile competente ale statelor membre care au realizat un audit comun comunică rezultatul auditului, inclusiv raportul final, persoanei (persoanelor) auditate în termen de 30 de zile de la data publicării raportului final.
- (10) Regimul lingvistic al unui audit comun este convenit de autoritățile competente implicate în respectivul audit.”;
- (11) la articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o autoritate competentă comunică informații în temeiul articolului 5 sau 9, autoritatea competentă care primește informațiile transmite un feedback autorității competente care a furnizat informațiile, fără a aduce atingere normelor privind secretul fiscal și protecția datelor aplicabile în statul său membru, în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult 30 de zile de la momentul în care se cunoaște rezultatul utilizării informațiilor solicitate.

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalitățile practice necesare pentru transmiterea feedbackului în astfel de cazuri. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”;

- (12) articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile comunicate între statele membre sub orice formă conform prezentei directive intră sub incidența secretului profesional și se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației interne a statului membru care le primește. Astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea, administrarea și aplicarea legislației interne a statelor membre referitoare la taxele și impozitele menționate la articolul 2, precum și la TVA și alte impozite indirecte.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Informațiile și documentele primite conform prezentei directive pot fi utilizate în alte scopuri decât cele menționate la alineatul (1), cu permisiunea autorității competente a statului membru care comunică informații conform prezentei directive și numai în măsura în care acest lucru este permis în temeiul legislației statului membru al autorității competente care primește informațiile.

Autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică autorităților competente din toate celelalte state membre o listă cu scopurile pentru care se pot utiliza informațiile și documentele, în conformitate cu dreptul său intern, altele decât scopurile menționate la alineatul (1). Autoritatea competentă care primește informații poate utiliza informațiile și documentele primite fără permisiunea menționată la primul paragraf pentru oricare dintre scopurile enumerate de statul membru care comunică informațiile.”;

- (13) la articolul 17, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile menționate la articolul 5, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate și să fi utilizat toate mijloacele disponibile, cu excepția celor care ar crea dificultăți disproporționate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit.”;
- (14) articolul 20 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Formularul-tip menționat la alineatul (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă:
- (a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei și, în cazul cererilor referitoare la grupuri, astfel cum sunt menționate la articolul 5b, o descriere cuprinzătoare a caracteristicilor comune ale grupului;
- (b) scopul fiscal pentru care se solicită informația.”;
- (b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(3) Informațiile spontane și confirmarea acestora, prevăzute la articolele 9 și, respectiv, 10, cererile de notificări administrative prevăzute la articolul 13, informațiile de feedback prevăzute la articolul 14 și comunicările prevăzute la articolul 16 alineatele (2) și (3) și la articolul 24 alineatul (2) se transmit prin intermediul formularelor-tip adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).
- (4) Schimbul automat de informații în temeiul articolelor 8 și 8ac se efectuează prin intermediul unui format standard computerizat conceput pentru a facilita acest schimb automat de informații și adoptat de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”;
- (15) la articolul 21, se adaugă următorul alineat:
- „(7) Comisia dezvoltă o interfață centrală securizată de cooperare administrativă în domeniul fiscal și asigură sprijin tehnic și logistic pentru respectiva interfață în care statele membre comunică prin intermediul formularelor-tip în temeiul articolului 20 alineatele (1) și (3). Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la respectiva interfață. În scopul colectării de statistici, Comisia primește acces la informațiile privind schimburile înregistrate în interfață și care pot fi extrase automatizat. Accesarea de către Comisie nu aduce atingere obligației statelor membre de a furniza statistici privind schimbul de informații în conformitate cu articolul 23 alineatul (4).
- Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalitățile practice necesare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”;
- (16) la articolul 22, alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1a) În scopul punerii în aplicare și al asigurării respectării legilor statelor membre care pun în aplicare prezenta directivă, precum și pentru asigurarea funcționării cooperării administrative pe care o instituie, statele membre asigură prin lege

accesul autorităților fiscale la mecanismele, procedurile, documentele și informațiile menționate la articolele 13, 30, 31, 32a și 40 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului*.

* Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”;

(17) la articolul 23, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre examinează și evaluează, în jurisdicțiile lor, eficacitatea cooperării administrative în conformitate cu prezenta directivă în scopul combaterii evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale și comunică anual Comisiei rezultatele evaluării lor.”;

(18) la articolul 23a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Informațiile comunicate Comisiei de un stat membru în temeiul articolului 23, precum și orice raport sau document elaborat de Comisie pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise întră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.

Rapoartele și documentele întocmite de Comisie, menționate în primul paragraf, pot fi utilizate de statele membre doar în scopuri analitice, nu se publică și nici nu se pun la dispoziția unei alte persoane sau a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei.

Fără a aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf, Comisia poate publica anual rezumate anonimizate ale datelor statistice pe care i le comunică statele membre în conformitate cu articolul 23 alineatul (4).”;

(19) articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituțiile financiare raportoare, intermediarii, Operatorii platformelor care au obligația raportării și autoritățile competente din fiecare stat membru se consideră operatori de date asociați, iar Comisia este considerată persoană împuternicită de operator în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului*.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru se asigură că autoritatea sa competentă sau fiecare Instituție financiară raportoare, intermediar sau Operator al platformei care are obligația raportării, după caz, care se află în jurisdicția sa:

- (a) informează fiecare persoană vizată că informațiile care o privesc vor fi colectate și transferate în conformitate cu prezenta directivă;
- (b) comunică fiecărei persoane toate informațiile de la operatorul de date la care are dreptul această persoană, în timp util, astfel încât persoana să aibă suficient timp să își exercite drepturile la protecția datelor și, în orice caz, înainte de raportarea informațiilor.

Fără a aduce atingere primului paragraf litera (b), fiecare stat membru stabilește normele care impun Operatorilor platformelor care au obligația raportării obligația de a informa Vanzătorii raportabili în legătură cu Contraprestația raportată.

* Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Statele membre se asigură că, în eventualitatea unei încălcări a securității datelor cu caracter personal în sensul articolului 4 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2016/679, autoritățile competente pot solicita Comisiei, în calitate de persoană împuternicită de operator, să suspende, cu titlu de măsură de atenuare, schimburile de informații realizate în temeiul prezentei directive cu statul membru în care a avut loc încălcarea.

Suspendarea durează până când autoritățile competente solicită Comisiei să permită din nou schimburile de informații în temeiul prezentei directive cu statul membru în care a avut loc încălcarea.”;

(20) articolul 25a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25a

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 8aa, 8ab și 8ac și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.”;

(21) se adaugă o nouă anexă, și anume anexa V, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2021 cel târziu actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Titlul propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) în structura ABM/ABB
- 1.3. Caracterul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
 - 3.2.5. *Contribuțiile terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) în structura ABM/ABB²⁷

14

14.03

1.3. Caracterul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**²⁸

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune redirecționată către o acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Programul de lucru al Comisiei pentru 2020 include combaterea evaziunii fiscale printre prioritățile sale. Având în vedere acest aspect, domeniul esențial de acțiune este consolidarea în continuare a combaterii evaziunii fiscale și sporirea transparenței și a schimbului de informații.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitate (activități) ABM/ABB vizate

Obiectiv specific

Scopul actului legislativ propus este de a îmbunătăți funcționarea dispozițiilor existente ale Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă. Îmbunătățirile propuse vizează toate formele de schimb de informații și de cooperare administrativă. Acestea urmăresc, de asemenea, să extindă domeniul de aplicare al schimburilor automate de informații în ceea ce privește informațiile raportate de operatorii platformelor.

Activitate (activități) ABM/ABB vizată (vizate)

ABB 3

²⁷

ABM: gestionarea pe activități; ABB: întocmirea bugetului pe activități.

²⁸

Astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Îmbunătățirea dispozițiilor existente ar trebui să aibă un impact pozitiv în ceea ce privește aplicarea eficientă a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă. Abordarea deficiențelor curente într-un mod uniform va asigura securitatea și claritatea juridică.

Obligația de raportare privind veniturile realizate prin utilizarea platformelor digitale urmărește în principal informarea autorităților fiscale în legătură cu activitățile care au o dimensiune ce depășește o singură jurisdicție. Informațiile raportate și care fac obiectul schimbului cu jurisdicțiile relevante vor permite autorităților competente să evalueze impozitul datorat pe baza unor informații corecte și complete. În plus, prin impunerea unei cerințe de raportare pentru platformele digitale, se vor raporta veniturile realizate de vânzători, ceea ce va permite crearea unor condiții de concurență echitabile între vânzători în general, indiferent dacă își desfășoară sau nu activitatea prin platforme digitale. În plus, tuturor operatorilor platformelor li se vor aplica aceleași cerințe.

1.4.4. *Indicatori de rezultate și impact*

A se specifica indicatorii pentru monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Propunerea va fi reglementată de cerințele Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă (pe care o modifică) în legătură cu următoarele aspecte: (i) prezentarea anuală de către statele membre a unor statistici referitoare la schimbul de informații; și (ii) prezentarea unui raport de către Comisie pe baza acestor statistici, inclusiv cu privire la eficacitatea schimbului automat de informații.

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung*

Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă va fi modificată pentru a îmbunătăți funcționarea dispozițiilor existente imediat după intrarea în vigoare a modificărilor și pentru a introduce obligații pentru operatorii platformelor digitale în vederea colectării și raportării informațiilor privind veniturile generate de contribuabili prin intermediul platformelor digitale.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii*

Acțiunea la nivelul UE ar aduce o valoare adăugată față de inițiativele individuale ale statelor membre în acest domeniu. În primul rând, se va asigura o aplicare consecventă a normelor pe întregul teritoriu al UE. În al doilea rând, toate platformele care intră în domeniul de aplicare al directivei propuse vor face obiectul aceluiași cerințe de raportare. În al treilea rând, raportarea va fi însoțită de un schimb de informații și, astfel, va permite administrațiilor fiscale să obțină un set cuprinzător de informații privind veniturile realizate prin intermediul unei platforme digitale. Prin urmare, acțiunea coordonată la nivelul UE poate să asigure eficacitatea și integralitatea sistemului de schimb de informații și de cooperare administrativă mai bine decât inițiativele individuale ale statelor membre.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

În ceea ce privește operatorii platformelor digitale, 12 state membre au în vigoare legislație și/sau orientări administrative pe baza cărora operatorii platformelor ar trebui să raporteze informații administrațiilor fiscale cu privire la vânzătorii care desfășoară activități pe platforma lor. Alte patru state membre intenționează să introducă astfel de acte legislative sau orientări administrative. În plus, majoritatea statelor membre au efectuat controale de conformitate vizând operațiunile facilitate de platforme, cum ar fi audituri sau scrisori ori campanii de informare.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Având în vedere că propunerea este destinată să modifice Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă, procedurile, mecanismele și instrumentele IT deja instituite sau aflate în curs de elaborare în contextul directivei respective vor fi disponibile pentru utilizare în scopurile prezentei propuneri.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă cu **durată limitată**

- ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)²⁹

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

- ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Prezenta propunere se bazează pe cadrul și pe sistemele existente pentru schimbul automat de informații, care au fost dezvoltate în temeiul articolului 21 din Directiva 2011/16/UE în contextul unei modificări anterioare. Comisia elaborează, împreună cu statele membre, formulare și formate standardizate pentru schimbul de informații prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare. În ceea ce privește rețeaua CCN care va permite schimbul de informații între statele membre, Comisia este responsabilă pentru dezvoltarea unei astfel de rețele, iar statele membre se vor angaja să creeze o infrastructură internă adecvată care să permită schimbul de informații prin intermediul rețelei CCN.

²⁹

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Statele membre se angajează:

- să transmită Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa, 8ab și la articolul propus 8ac din directivă, precum și rezultatele practice obținute;
- să furnizeze o listă de date statistice, care este stabilită de Comisie în conformitate cu procedura de la articolul 26 alineatul (2) (măsuri de punere în aplicare), pentru evaluarea prezentei directive.

La articolul 27, Comisia s-a angajat să transmită un raport cu privire la aplicarea directivei o dată la cinci ani, termenul începând să curgă după 1 ianuarie 2013. Rezultatele prezentei propuneri (care modifică DAC) vor fi incluse în raportul adresat Parlamentului European și Consiliului, care va fi emis până la sâmbătă, 1 ianuarie 2028.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Risc(uri) identificat(e)

Au fost identificate următoarele riscuri potențiale:

- statele membre se angajează să pună la dispoziția Comisiei date statistice care vor servi la evaluarea directivei. Comisia se angajează să prezinte un raport pe baza acestor date la fiecare cinci ani; în special în ceea ce privește schimbul automat de informații, statele membre se angajează să transmită Comisiei o evaluare anuală a eficacității acestui schimb. Riscul potențial asociat acestui aspect este faptul că datele primite de Comisie ar putea să nu aibă calitatea așteptată.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Fiscalis va sprijini sistemul de control intern, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 din 11 decembrie 2013³⁰, prin furnizarea de fonduri pentru următoarele:

- acțiuni comune (de exemplu sub forma grupurilor de proiecte);
- Elaborarea specificațiilor tehnice, inclusiv schema XML.

Elementele principale ale strategiei de control sunt:

Contracte de achiziții publice

Procedurile de control pentru achiziții publice definite în Regulamentul financiar: orice contract de achiziții publice se realizează în conformitate cu procedura consacrată de verificare, de către serviciile Comisiei, pentru efectuarea plății, ținând cont de obligațiile contractuale și de buna gestionare financiară și generală. În toate contractele încheiate între Comisie și beneficiari sunt prevăzute măsuri antifraudă (controale, rapoarte etc.). Se elaborează caiete de sarcini detaliate, care stau la baza

³⁰

Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1482/2007/CE, JO L 347, 20.12.2013, p. 25-32.

fiecărui contract specific. Procesul de acceptare respectă cu strictețe metodologia TAXUD TEMPO: prestațiile sunt analizate, modificate dacă este necesar și, în cele din urmă, admise (sau respinse) în mod explicit. Nu se plătește nicio factură fără o „scrisoare de acceptare”.

Verificarea tehnică a achizițiilor publice

DG TAXUD efectuează controale privind prestațiile și supraveghează operațiunile și serviciile prestate de contractanți. De asemenea, efectuează în mod regulat audituri de calitate și de securitate la nivelul contractanților. Auditurile de calitate verifică gradul în care procesele efective ale contractanților respectă normele și procedurile definite în planurile de calitate ale acestora. Auditurile de securitate se concentrează pe procese, proceduri și configurații specifice.

Pe lângă controalele menționate mai sus, DG TAXUD execută controale financiare tradiționale:

Verificarea ex ante a angajamentelor

Toate angajamentele din cadrul DG TAXUD sunt verificate de șeful unității Finanțe și de unitatea Resurse umane corespunzătoare. Prin urmare, 100 % din sumele angajate sunt acoperite de verificarea ex ante. Această procedură oferă un nivel ridicat de garantare a legalității și regularității tranzacțiilor.

Verificarea ex ante a plăților

100 % din plăți sunt verificate ex ante. În plus, cel puțin o plată (din toate categoriile de cheltuieli) pe săptămână este selectată aleatoriu pentru o verificare ex ante suplimentară efectuată de către șeful unității Finanțe și de către unitatea Resurse umane corespunzătoare. Nu există niciun obiectiv legat de acoperire, deoarece scopul acestei verificări este de a verifica plățile în mod „aleatoriu” pentru a verifica dacă toate plățile au fost pregătite în conformitate cu cerințele. Restul plăților sunt prelucrate zilnic în conformitate cu regulile în vigoare.

Declarațiile ordonatorilor de credite subdelegați

Toți ordonatorii de credite subdelegați semnează declarații în sprijinul raportului anual de activitate pentru anul în cauză. Aceste declarații acoperă operațiunile din cadrul programului. Ordonatorii de credite subdelegați declară că operațiunile legate de execuția bugetară au fost efectuate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, că sistemele de gestionare și de control existente oferă suficiente garanții privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și că riscurile asociate acestor operațiuni au fost identificate corect și raportate și că au fost puse în aplicare acțiuni de atenuare.

2.2.3. *Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare*

Controalele stabilite permit DG TAXUD să aibă garanții suficiente cu privire la calitatea și la regularitatea cheltuielilor și să reducă riscul de neconformitate. Măsurile strategiei de control menționate mai sus reduc riscurile potențiale sub ținta de 2 % și acoperă toți beneficiarii. Orice măsuri suplimentare pentru a reduce și mai mult riscul ar conduce la costuri disproporționat de ridicate și, prin urmare, nu sunt avute în vedere. Costurile totale ocazionate de punerea în aplicare a strategiei de control de mai sus – pentru toate cheltuielile din cadrul programului Fiscalis 2020 – sunt limitate la 1,6 % din plățile totale efectuate. Se preconizează că vor rămâne la

același nivel pentru această inițiativă. Strategia de control a programului limitează riscul de neconformitate practic la zero și rămâne proporțională cu riscurile implicate.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului³¹ și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului³² pentru a stabili existența fraudei, a corupției sau a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, cu o decizie de acordare a unui grant sau cu un contract finanțat în temeiul acestui regulament.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	14.03.01	Dif./Nedif. ³³	din partea țărilor AELS ³⁴	din partea țărilor candidate ³⁵	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1A – Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă	Îmbunătățirea funcționării sistemelor de impozitare	Dif.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.

Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr [...][Rubrica.....]	Dif./Nedif..	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din

³¹ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

³² Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri, JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

³³ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

³⁴ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³⁵ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

	]					Regulamentul financiar
	[...] [XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1A	Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă
--	----	--

DG: TAXUD			Anul N ³⁶	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5		TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare 14.03.01	Angajamente	(1)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	(2)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ³⁷										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG TAXUD	Angajamente	=1+1a+3	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	=2+2a+3	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

³⁶ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

³⁷ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	(5)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1A din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	=5+ 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	(5)	0,000	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plăți	=5+ 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Totalul cheltuielilor administrative”
--	----------	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	TOTAL
DG: TAXUD							
• Resurse umane		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Alte cheltuieli administrative		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
TOTAL DG TAXUD	Credite	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ³⁸	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	Anul N+5	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,473	0,473	0,130	0,115	0,115		1,306
	Plăți	0,073	0,473	0,430	0,115	0,115	0,100	1,306

³⁸

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		Anul N+4		TOTAL	
	REALIZĂRI													
	Tip ³⁹	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁴⁰ ...														
Specificații				0,400		0,100								0,500
Dezvoltare						0,280								0,280
Întreținere								0,050		0,050		0,050		0,150
Sprijin						0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Formare														
ITSM (infrastructură, găzduire, licențe etc.),						0,010		0,020		0,020		0,020		0,070
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...														

³⁹ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).
⁴⁰ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

- Realizare														
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2														
TOTAL COSTURI				0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁴¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Alte cheltuieli administrative	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

În afara RUBRICII 5⁴² din cadrul financiar multianual						
Resurse umane						
Alte cheltuieli administrative						
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual						

TOTAL	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite în materie de resurse umane și de alte cheltuieli administrative va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁴¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁴² Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	Anul N+4
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)					
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (în delegații)					
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)					
10 01 05 01 (cercetare directă)					
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁴³					
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)					
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)					
XX 01 04 yy ⁴⁴	- la sediu				
	- în delegații				
XX 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)					
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Pregătirea reuniunilor și corespondența cu statele membre; activități legate de formulare, formatele IT și registrul central; comandarea unor contractanți externi pentru a lucra la sistemul IT.
Personal extern	Nu se aplică.

⁴³ AC= agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JED= tânăr profesionist în delegații.

⁴⁴ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu actualul cadru financiar multianual.

☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

[...]

☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[...]

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

~~Propunerea/inițiativa prevede cofinanțarea, estimată în cele ce urmează:~~

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

- ☐ asupra resurselor proprii
- ☐ asupra veniturilor diverse

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁴⁵						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

[...]

⁴⁵

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.